

سه شنبه 21 خرداد 1398 - 7 شوال 1440 - 11 ژوئن 2019

درگذشت دکتر "محمد خزائلی" بنیانگذار انجمن حمایت از نابینایان (1353ش)

درگذشت دکتر "محمد خزائلی" بنیانگذار انجمن حمایت از نابینایان (1353ش)، به علت دکتر محمد خزائلی دانشمند و محقق نابینای معاصر، در سال 1293 ش در اراک تولد یافت. وی در چهار سالگی، به علت ابتلا به بیماری آبله، بینایی را از دست داد و با وجود نابینایی مطلق، از پنج سالگی در مدرسه مخصوص نابینایان به تحصیل پرداخت. او به کمک حافظه نیرومندش در امور درسی به سرعت پیشرفت کرد و موفق به اخذ دو درجه لیسانس و دکترا در رشته‌های حقوق و حکمت و فلسفه از دانشگاه تهران شد. دکتر خزائلی چندی آموزگار بود و زمانی پیشه دبیری داشت تا سرانجام خود به تأسیس یک واحد بزرگ فرهنگی مبادرت نمود و کلیه دروس متوسطه و دانشگاه توسط استادان نخبه و دانشمندان در آن مؤسسه تدریس می‌شد. اقدام خزائلی در تأسیس چنین مؤسسه فرهنگی عظیم و غنی، خدمت با ارزشی به فرهنگ کشور نمود و هزاران نفر از جوانان، تحصیلات خود را در آن مؤسسه به پایان بردند. وی همچنین مدتی به نمایندگی مجلس شورای ملی رسید ولی پس از آن از فعالیت‌های سیاسی کناره گرفت و به امور فرهنگی پرداخت. خزائلی مردی محقق و دانشمند بود و گرچه از نابینایی رنج می‌برد ولی حافظه و هوش سرشار او غوغا می‌کرد؛ کرد به طوری که هر مطلب را که یک بار برای او می‌خواندند، فرامی‌گرفت. در پیشرفت علمی وی، همسر وفادارش نقشی اساسی و شایسته ایفا نمود. این دانشمند سخت‌کوش، با قدرت خارق‌العاده هوش و ذکاوت، نابینایی خود را جبران می‌کرد. دکتر خزائلی به زبان‌های عربی، فرانسه و انگلیسی تسلط کامل داشت و علاوه بر ترجمه چندین اثر، کتاب‌های متعددی را به رشته تحریر درآورد، که از جمله آنها، فلسفه اسلام، تحقیق در اعلام قرآن، شرح بوستان و گلستان سعدی و نهج‌الادب است. دکتر محمد خزائلی در جهت رفاه نابینایان در سطح جهان نیز فعالیت‌های چشمگیری داشت و از اعضای کمیته اجرایی خاورمیانه در شورای ملی رفاه نابینایان و اتحادیه بین‌المللی نابینایان بود. وی سرانجام در 21 خرداد 1353 ش در شصت سالگی در تهران درگذشت.

شکست "حافظ محمد باشا" سردار عثمانی، از "شاه عباس، صفی" در جنگ بغداد (1033 ق)، آخرین جنگ‌های شاه عباس اول با امپراتوری عثمانی، در سال‌های 1032 و 1034 ق بر سر تسخیر بغداد بود. پس از مدتی نبرد، سرانجام بغداد به تصرف ایران درآمد و نیروهای عثمانی، شکست سختی را متحمل شدند. شاه عباس سپس به زیارت عتبات عالیات رفت و به تعمیر ابنیه‌های آن شهرها همت گماشت.

تجزیه نه، خورشید یا به کا، گدی، هشت، های علمه، (1855م) در یازدهم ژوئن 1855م تجزیه نور خورشید برای نخستین بار در تاریخ تحقیقات نوین فیزیکی توسط دو دانشمند آلمانی به نام‌های کی‌یر شوهوف و بونسون انجام شد. البته بحث تجزیه نور خورشید از روزگاران دور مورد توجه بوده است. نظریه ارسطو درباره رنگین کمان قدیمی‌ترین نظریه‌هاست که بعدها دانشمندان دیگر نیز با آن آشنا شده‌اند. ابوعلی سینا، ابن هیثم و قطب الدین شیرازی دانشمندان مسلمانی هستند که با افزودن مطالبی بر نظریه ارسطو آن را به نحو قابل قبولی توجیه و تکمیل کردند و سرانجام کی‌یر شوهوف و بونسون با استفاده از روش تجربی آن را ثابت نمودند.

مگ، انیست، اد، فهد، فزیک، دان انگلسی، ه بد، انزی هسته‌های (1937م) ارنست رادرفورد فیزیک‌دان انگلیسی و پدر انرژی هسته‌هاست؛ ای در 30 اوت 1871م در شهر نلسون زلاندنو به دنیا آمد. وی پس از اتمام تحصیلات مقدماتی در زادگاهش راهی کمبریج در انگلستان شد و از سال 1919م به استادی فیزیک تجربی دانشگاه کمبریج دست یافت. رادرفورد در این هنگام، تحقیقات و مطالعات خود را در راه تجزیه و تحلیل تشعشعات رادیواکتیو متمرکز کرد. رادرفورد در اوایل کار تحقیقاتی خود، با انجام آزمایشی که فکر آن از خود وی بود، دو تابش رادیواکتیوی ناهممانند شناسایی کرد. وی اشعه اول را که تابشی با بار الکتریکی مثبت بود و به سهولت در مواد جذب می‌شد اشعه آلفا نام داد و اشعه دوم را که تابشی با بار الکتریکی منفی بود و تشعشع کمتری ایجاد می‌کرد اما قابلیت نفوذ آن در مواد، زیاد بود، اشعه بتا نامید. رادرفورد هم‌چنین پس از چندی اشعه سوم را که شبیه پرتوهای ایکس بود و نافذترین تابش را داشت، پرتو گاما نام‌گذاری کرد. وی سپس قسمتی از اشعه صادر شده از عنصر رادیواکتیو رادیوم را در لوله‌های جمع‌آوری کرد و پس از بررسی‌های فراوان، طیف هلیوم را که عنصر دیگر رادیواکتیو است در آن مشاهده نمود. رادرفورد در این آزمایش متوجه شد که ذره آلفا، همان اتم‌های هلیوم است. رادرفورد در سال 1903م به عضویت انجمن سلطنتی لندن درآمد و در سال 1904م نخستین کتاب خود به نام فعالیت تشعشعی را منتشر کرد. شهرت روزافزون رادرفورد در مجامع علمی سبب شد که از طرف دانشگاه‌ها، تصدی کرسی‌های استادی زیادی به وی پیشنهاد شود. از این رو، رادرفورد در دانشگاه منچستر، رهبر گروهی شد که به سرعت دست به کار تدوین نظریه‌های تازه درباره ساختار اتم شد. وی در سال 1908م به دلیل تحقیق در زمینه فعالیت تشعشعی عناصر، موفق به اخذ جایزه نوبل شیمی شد. بزرگ‌ترین دست‌آورد علمی رادرفورد در این سال‌ها، کشف ساختار هسته اتم بود که این امر، دانش فراوانی درباره ماهیت ماده برای جامعه علمی به

ارمغان آورد. او آشکارا بزرگ‌ترین فیزیک‌دان آزمایشگر زمان خود بود و به دلیل پژوهش‌های طولانی درباره اتم به پدر انرژی هسته‌ای شهرت یافت. رادرفورد اتم را موجود سختی می‌دانست که یک منظومه شمسی بسیار ریز متشکل از ذرات بی‌شمار است که دارای اسرار نهفته فراوانی می‌باشد. ارنست رادرفورد سرانجام در یازدهم ژوئن 1937م در 66 سالگی درگذشت.